עין משפם נר מצוה

אישום כלכם טו כתו לחוין פה מוש"ם כימן עז סעיף ח:

צח ג מיי' שם כלכה יכ טור ש'ע שם כשיף ב:

Sil.

16

130

(א) תר"ח פוחתין כו' כ"ב ותימה דכת כתי ב"ם שלנו אינו אלא במורדת מתשמיש ובירושלמי לא קאמר אלא למורדת ממלאכה :

ס"ח ורעלך שמא [ודע דגירסת תוספות דלעיל לביל מוספות למילדת כו' לעולם פוחת והולך שאם נפלה לה ירושה כו"]

תוספות רי"ד

מתני' המורדת על בעלה פוחתין לה מכתובתה ו' דינרים בשכת ר"י אומר שבעה לעולם הוא פוחת והולך שמא תפול לה ירושה ויגבה ממנה.וכן המודר על אשתו מוסיפין לה שאינה רוצה להוקק לו קנפוה חכמים לפחות מכתובתה ז' דינרים מכתובתה ז' דינרים שאפי' אם תתרצה אחר אלו ז' דינרים הרויחן קדם הבעל ונתו לה גם בתוך ימי מרדה נותן לה כל כתובתה חוץ

ערא דגברא רבה מי נדרת יוא"ת והלא אסור לפתוח בטלך צוא ב מיי פיד מסלי דאמרינן בנדרים בפ' ר' אליעזר (דף סד.) כילד אמר כיון שהלך לבי רב דדרך הוא בהולך ללמוד שנעשה אדם גדול אי נמי

כגון דתלה נדרו בדבר שפירש בשעה שנדר על דעק אם לא יעשה סופר דבענין זה לא הוה נולד כדתנן בפרק צמ ד מיי וסמג שם ומיי ש"ב מסלי יכום רבי אליעזר (שם דף סה.) קונם שחיני נושא את פלונית שאביה רע אמרו לו ימ מוש"ע שם וסי קסס נושא את פלונית שאביה רע אמרו לו ימ מוש"ע שם וסי קסס מת או עשה תשובה כו' ופריך בגמ' מת נולד הוא וה"ה עשה תשובה ומשני אמר רב הונא נעשה כתולה נדרו בדבר ורבי יוחנן דמשני התם בענין אחר לאו משום דפליג אתולה נדרו בדבר אלא דלא חשיב ליה כתולה נדרו בדבר: ברתיה דר' עקיבת עבדה ליה לבן עותי הכי וח"ת והח בפ' קמא דסוטה (דף ד:) פריך והא איכא בן עואי דלא נסיב ולההוא לישנא דמשני נסיב ופירש אתי שפיר ויש לומר דאע"ג דקאמר הכא דעבדא הכי לבן עואי מ"מ לא נשאה אלא באירוסין: **פורוריו** לה ז' דינרין. בירושלמי מפרש כנגד שבע מלאכות שהחשה עושה לבעלה וגבי המורד דמוסיפין שלשה דינרין מפרש כנגד שארה כסותה ועונתה והש"ם שלנו (ה) אין סובר כן דהא בעי בגמרא מה בין מורד למורדת ומפרש טעמא חתרינה : דב הונה אמר מתשמים -אבל ממלאכה לא הוה מורדת דרב הונא לטעמיה דאמר לעיל (דף נה:) יכולה אשה שתאמר לבעלה איני כיזוכית ואיכי עושה ור' יוסי בר חכיכא סבר כר"ל וליכא למימר דקסבר כרב הונה דחמר שיכולה חשה שתחמר לבעלה כו' ומורדת ממלאכה היינו מזיגת הכום והלעת המטה והרחלת פכיו ידיו ורגליו דמסתברא דחייבת אפילו אמרה איני ניזונית ואיני עושה מידי דהוה חיושבת בקתדרה דחייבת בהן דחין נרחה שתהח מורדת חלח מהמלאכות המפורשות במתני' ועוד מדקאמר בסמוך חולה בת מלאכה היא ואותן מלאכות אפילו חולה יכולה לעשות דאינה חולה כל כך כיון שיכולה

לסבול השמיש ואי הוה אמריכן דכי אמרה איני ניזונת ואיני עושה לא מפקעת עלמה אלא מעשיית למר שהוא עיקר מעשה ידיה אבל שאר מלאכות כגון טוחנת ואופה כו' עבדא פחת ודילך ער כנגר ביימו שתור חבר הרד הנוא ורי משמע היה דרתו אוש (הסוד) מעשר ברוד ודבאה חלאכות הנו מותנה ואופה כו' עבדא הי"מ שפיר סבר כרב הונא וכן משמע קלת דקרי לעיל (דף נפ.) מעשה ידיה מידי דקיין ובשאר מלאכות כגון טוחנת ואופה לא שייך קיטותא אבל אין נראה אלא כי אמרה איני ניזונת ואיני עושה פטורה מכל ז' מלאכות וכי עבדא שאר מלאכות פוחחין לה מעשיית בלמר לרתנן במתניתין (נקמן סד:) ואם היתה מינקת פוחחין לה ממעשה ידיה ונראה דהוא הדין טוחנת ואופה והא דנקט מינקת משום דאיירי יינה מפוח אחר משרה אותה על ידי שליש דאינה יכולה לעשות לו מלאכה אחרת כיון דאינה עמו בבית ומיהו יש לדחות דאיכא למימר דדווקא נקט זניקה ומשום דטורח ממעט חלב פוחחין לה ממעשה ידיה אבל מכל מקום נראה דכי אמרה איני ניזונת ואיני טושה דפטורה מכל המלאכות ואם תעשה לו מלאכות אחרות אם כן לעולם לא תעשה לעלמה ובמאי תהא ניזונת ואם תאמר מורדת ממלאכה אמאי פוחתין לה מכתובתה בשבת ר' איםר שישה ינקוט "פיזרא וליתיב דהא יכול לכופה למעשה ידיה לריש לקיש וי"ל כיון דאינה רוצה לעשות אלא ע"י כפייה חשיבא מורדת ופוחתין דאין ודם דר עם נחש בכפיפה אחת: "באוכזר איני זן ואיני מפרנם · מכאן מוכיח רביט אליהו שחייב אדם להשכיר עצמו ללמד חיטוקת או עשות מלאכה אחרת כדי לזון את אשתו דאם לא כן מה ענין זה אלל מורד ממלאכה ומיהו בקונטרם פירש משום דזן ומפרנם הוא כעגד ולאכה של אשה ועוד הביא ראיה מדכתביכן בכתובה ואנא אפלח כו' ומיהו גם זה יש לדחות כמו שמפרש ר"ת דאפלח היינו עבודת הקרקע ירוש אחרוש ואנכש ואעדור את השדה ואביא מזונות לבית אבל להשכיר עלמו אינו חייב: והאבור רב האומר איני זן ואיני מפרנס ליא ויתן כתובה - משמואל דפליג עליה דרב בסוף המדיר (לקמן דף פו.) דקאמר עד שכופין אותו להוציא יכפוהו לזון לא מלי למפרך דלדידיה תי שפיר דאע"פ שכופין אותו על כרחו לזונה מכל מקום מוסיפין כיון דאינו רולה לזונה אלא על ידי כפיה דאין אדם דר עם ופחתת שכתובתה ואם

זש בכפיפה אחת אבל לרב שכופין אותו לגרשה מיד מה שייך תוספת ואם האמר למאן דאמר מתשמיש נמי תקשי דעל כרחך מורד מחשמיש כמי כופין להולית דחטו לעולם יוסיפו על כתובתה ותתעגן כל ימיה ויש לומר דהוה מלי למימר ולטעמיך:

מפסדת בפרדה אל א שמתכונת לצערו כדאטרינן לקטן אכל אם תובעת נירושין נותן לה נס ומפסדת כל כתובתה מיד והוא שיתרו בה ויודיעוה כי תפסיד כל כתובתה מפני שתיבעת נס לאי ניתן לה נימא ומפסדת כל כתובתה אלא מתני מידי בנון דלא תבעה גם אלא מכונה לצערו מפני בשנימה לליו . עד כמה פורת וכי) פי כתובתה יקרא מיד מורי (קירא) כל נכסי נדוניתה אות שהן בעין מיבעי לן לקטן אם הפסידה במורדה ואם לאו ודוקא כנבד כתובתה פורת והילן אל לא משנה מפסדה במורדה ואם לאו ודוקא כנבד כתובתה פורת והילן אלה לא שאינה מפסדת כ'ם שלה במרדה כ'א מ"ש בשםר כתובתה ואחרי שכלתה בכם ואם לא מענה לעולם מאין האיש מוציא אלא לדצונו ואם תתרצה להשלים עמו כבר הפסידה כל כתובתה וחדויתה הבעל בימי מרדה אלא מורג לה כארם הנושא את המורד לא מור לה בימי מרדה אלא מורג לה בארם המשלה של מיבעי נ"מ שיש לה שהיא מפסדת אם שהתה במרדה אלא אפילו מה שעתודין לה בכל שבת ז' דינרים שאם תפול לה ירושה מסקים אתר ינבה מהן הבעל וכן המידד על אשתו ומטנה תחשמיש ואיוו אומרה היו מוחבר בווב להוב הוד הביל בים בווב לאום בעל מוכנה מחשמיש ואיוו אומרה היו שונה בווב להוד מוכנה מחשמים במרך יונה מול לה ירושה מסקים אתר ינבה מהן הבעל וכן המידד על אשתו ומטנה תחשמים ואיוו אומרה היו שהוד מודי של אשתו ומטנה תחשמים ואיוו אומרה היו שונה בכרד הלא אפילו מה המידה על אשתו מטנה מחשמים ביון מוכנה בתוד לל אשתו מטנה מתחשתים ואיוו אומרה היו שונה בווד לל אום בלי מוכנה מחשמים ואיוו אומרה היו שונה בונית היונה היו בעל וכן המורך על אשתו ומטנה מתשחים ואיוו אומרה היו שונה בכל לה בכל מוכנה בתוד של אום בל מוכנה מתחים בתוד של אום בל מוכנה בתוד של אות היובה בתוד מום המוכנה בתוד של אותר בל מצבה בתוד מובר בתוד מותר בתוד מורים בתוד מור בתוד מור בתוד מוציה בתוד מונה בתוד מתחבר בתוד מורב המובר בתוד מובר בתוד מורה בתוד מור בתוד מתחבר בתוד מובר בתוד מודה בתוד מורבה בתוד מותר בתוד מורב בתוד מתחבר בתוד מוד בתוד מובר בתוד מורב בתוד מתחבר בתוד מתחבר בתוד מתחבר בתוד מתחבר בתוד מוד מתחבר בתוד מתחבר בת

קא מדברת - את מתנהגת: שיכבתא - השכינות: שלי ושלכם שלם סום - תורה שלמדתי אני ושלמדתם אתם על ידה הוא: שקל מנם -כלי זיין כאילו בא להלחם : אישרוד · באותה מריבה : לא מר איפסיק קונם שאיני נהנה לפלוני ונעשה סופר כו' וי"ל דהכא לא חשיב נולד ולא מר איפסיק - לא אכלו סעודת יום הכפורים שמפסיקין בה אכילה להתענות.סעודה אחרונה של ערב ט' תורה אור

> רחילא בתר רחילא אזלא כעובדי אמה כך עובדי ברתא רב יוסף בריה דרבא שדריה אבוהי לבי רב לקמיה דרב יוסף פסקו ליה שית שני כי הוה תלת שני ממא מעלי יומא

דכפורי אמר איזיל ואיחזינהו לאינשי ביתי שמע אבוהי שקל מנא ונפק לאפיה אמר ליה *זונתך נזכרת איכא דאמרי אמר ליה יונתך נזכרת אימרוד לא מר איפסיק ולא מר איפסיק: כותני המורדת על בעלה פוחתין לה מכתובתה *שבעה דינרין בשבת ר' יהודה אומר שבעה מרפעיקין עד מתי הוא פוחת עד כנגד כתובתה ר' יוםי אומר לעולם הוא פוחת *והולך עד שאם תפול לה ירושה ממקום אחר גובה חימנה וכן המורד על אשתו "מוסיפין על כתובתה שלשה דינרין בשבת ר' יהודה אומר שלשה מרפעיקין: גבו מורדת ממאי רב הונא אמר ימתשמיש הממה ר' יוסי ברבי חגינא אמר ממלאכה תנן וכן המורד על אשתו בשלמא למ"ד מתשמיש לחיי אלא למאן דאמר ממלאכה מי משועכד לה אין באומר איני זן ואיני מפרנם *והאמר רב האומר איני זן ואיני מפרגס יוציא ויתן כתובה ולאו לאמלוכי ביה בעי: מיתבי *יאחת לי ארוסה ונשואה ואפי׳ נדה ואפילו חולה "ואפי׳ שומרת יבם (בשלמא למאן דאמר ממלאכה שפיר אלא למאן דאמר מתשמיש נדה בת תשמיש היא אמר לך *אינו דומה מי שישלו פת בסלו למי שאין לו איכא דאמרי) בשלמא למאן דאמר מחשמיש *היינו דקתני חולה

קא מדברת אלמנות חיים אמרה ליה אי לרידי ציית יתיב תרי סרי שני אחריני אמר ברשות קא עבידנא הדר אזיל ויתיב תרי סרי שני אדריני בבי רב כי אתא אייתי בהדיה עשרין וארבעה אלפי תלמידי שמעה דביתהו הות קא נפקא לאפיה אמרו לה שיבבתא שאילי מאני לבוש ואיכסאי אמרה להו °יודע צדיק נפש בהמתו כי מטיא לגביה נפלה על אפה קא מנשקא ליה לכרעיה הוו קא מדחפי לה שמעיה אמר להו שבקוה שלי ושלכם שלה הוא שמע אבוה דאתא גברא רבה למתא אמר איזיל לגביה אפשר דמפר נדראי אתא לגביה א"ל אדעתא דגברא רבה מי נדרת א"ל אפילו פרק אחד ואפי' הלכה אחת אמר ליה אנא הוא נפל על אפיה ונשקיה על כרעיה ויהיב ליה פלגא ממוניה ברתיה דר"ע עבדא ליה לבן עואי הכי והיינו דאמרי אינשי

באב ויוה"כ קרי סעודה המפסקת במפסיקים בה במס' תענית (דף ל.): בותנרי המורדה של בשלה - בגתי מפרש ממחי: שרפשיקין - בגמרח מפרש: עד כדי כסובסכ - ואחר כך טתן לה גם ויוצאה בלא כתובה אבל אינו משהה לפסוק על הנכסים שנפלו לה מבית אביה ולהפסידה ממנה: משלי

שלשה דינרים · בגמרא מפרש מאי שנא הוא מינה דידה : בבן באומר איני זן- דהייט תחת מלאכה : והאמר רב יולים - ומתניתין מוסיפין תכן וחינו מוליה לחלחר: ולאו אימלוכי ביה בעי - שמה יחזור בו ובתוך זמן שהט כמלכין בו ומחזירין עליו שיחזור בו מוסיפין על כתובתה : אחם לי - כולן שוות בתורת מרד ואפילו שהיא נדה או חולה והיא מורדת: ארופה .

שאמרה לא אנשא: ה"ג בשלמא למ"ד מתשמיש שפיר אלא למ"ד משום מלאכה

חולה בת מלאכה היא - בשלחא לח"ד מתשמיש שפיר ואי משוסנדה דלאו בת תשמיש היא אינו דומה מי שיש לו פת

בסלו כו' כדלקמןאלא למאן דאמר כו':